

Til lovforslag nr. L 169. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 30. april 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Berthou, Ulla, Socialformidler,
Hebor, Inger Marie, Fredericia,
Keller, Birk, Socialunderviser, København,
Rude, Søren, Socialformidler og
Socialpædagogernes Landsforbund.

Der er af socialministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) har noteret sig, at det gennem udvalgsarbejdet og udvalgsforhandlingerne er lykkedes at få fjernet de momenter, som mindretallet anser for overtrædelser af elementære regler vedrørende ufrivillig frihedsberøvelse etc.

Det er mindretallets opfattelse, at der med en vedtagelse af lovforslaget med de foreslåede ændringer vil opstå en yderligere mulighed for behandlingstilbud i amtskommunerne. Det er dog ikke mindretallets forventning, at loven

om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling vil blive bragt i anvendelse i nævneværdigt omfang.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, kan ikke stemme for de af socialministeren stillede ændringsforslag og udtaler følgende:

Mindretallet kan ikke tilslutte sig lovforslaget alene af den grund, at socialministeren ikke har nogen forestilling om, hvordan en tilbageholdelse af en stofmisbruger i behandling i praksis kan gennemføres. Der er ellers under udvalgsarbejdet gjort forsøg på at få ministeren til at konkretisere dette, men uden held. Der er altså ingen, der ved, hvordan en tilbageholdelse i givet fald i en bestemt situation skal administreres, hvad der i sig selv gør lovforslaget umuligt. Dertil kommer naturligvis, at ideen om tilbageholdelse er grundlæggende forkert og bygger på en forkert virkelighed, hvilket betyder, at mindretallet under alle omstændigheder ville stemme mod lovforslaget. Det er ikke selve afgiftningsperioden, der er det største problem i forbindelse med behandling af stofmisbrugere, men den efterfølgende periode, hvor det blandt andet drejer sig om arbejdstilbud, uddannelsesstilbud og tilbud om et socialt miljø. Her opstår de store problemer, som kan få stofmisbrugere til at falde tilbage til deres gamle situation.

Af uransagelige grunde er Socialdemokratiet hoppet på limpinden til trods for den afvisning af lovforslaget, som partiets ordfører præ-